

Η Νέα Τάξη

#215

3 / 2025 (136)

Alfred Kotz

Εντολή και υπακοή Λόγια προς τους στρατιώτες του Χίτλερ Μέρος 1

Πρόλογος στην έκδοση 1st - 13th (αρχική έκδοση 1934)

Η εποχή της φλεγόμενης καταιγίδας χάλυβα στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο είχε και μια καλή πλευρά. Όπου έσκασαν οι οβίδες, δεν υπήρχε κανείς που να μην ανήκει ολοκληρωτικά σε εμάς. Όποιος είχε την επιθυμία και την ευκαιρία να αποφύγει το καθήκον, επειδή ήταν δειλός, δεν ήταν πλέον ανάμεσά μας.

Σύντροφοι, γνωρίζω τη λαχτάρα σας να προχωρήσουν όλα μπροστά. Δεν θέλετε να παρελάσει στις τάξεις μας κανένας που παραποιεί την κοινότητά μας. Νοσταλγείτε αυτό που είχαμε κάποτε στον λόχο: ένα κομμάτι σπίτι, ένα κομμάτι πατρίδα. Νοσταλγείτε έναν διοικητή λόχου του ίδιου τύπου με τον αξιωματικό του μετώπου. Και φοβάσαι ότι κάτι μπορεί, πολύ αθόρυβα και απαρατήρητα, να τρυπώσει μέσα σου, κάτι που δεν συνάδει με την ουσία μας- φοβάσαι ότι μια μέρα μπορεί να είναι εκεί και να μην

μπορεί να σβηστεί. Ανησυχείτε ότι μπορεί να μην κρατήσουμε αυτό που είχαμε όταν τα πράγματα ήταν δύσκολα. Ανησυχείτε ότι μπορεί να μη διατηρήσουμε αυτό που πετύχαμε με μεγάλη προσπάθεια κάτω από τη νικηφόρα σημαία του Χίτλερ.

Ο χρόνος της υποχώρησης της κόκκινης πλημμύρας είχε και μια καλή πλευρά. Όλοι ξέραμε τι να σκεφτούμε ο ένας για τον άλλον. Και εδώ, επίσης, δεν υπήρχε κανείς που να μην μας ανήκει απόλυτα.

Πόσος καιρός έχει περάσει, αλήθεια, από τότε που σταθήκαμε σε ένα σημείο για πέντε ώρες στη μεγάλη αίθουσα συνεδριάσεων του Τεννισάλε για να δούμε τον Φύρερ μας, ο οποίος πήγαινε από άνθρωπο σε άνθρωπο και κοίταζε τον καθένα στα μάτια; Οι κυβερνώντες είχαν αναγκάσει τους συντρόφους να βγάλουν τις μπότες τους, επειδή αποτελούσαν κίνδυνο για το κράτος. Αλλά οι σύντροφοι δεν υποχώρησαν. Στάθηκαν ξυπόλητοι, παρόλο που ήταν χειμώνας. Έπρεπε να κρύψουμε τα μπλε καπέλα μας, γιατί θεωρούνταν "στολή" και απαγορευόταν. Έξω ήταν η αστυνομία, μάζες αστυνομικών. Μέσα υπήρχαν τεράστιες, πυκνά στοιβαγμένες φάλαγγες σιωπηλών, πιστών ανδρών. Η πείνα γονάτισε πολλούς ανθρώπους, αλλά δεν έφυγαν, εκτός αν τους μετέφεραν οι γιατροί. Όλες οι καρδιές εκεί χτυπούσαν σαν μία. Δεν υπήρχαν "αν και αλλά".

Τι μας είπε τότε ο Αδόλφος Χίτλερ; "Σύντροφοί μου, ένα πράγμα ξέρω σίγουρα: Δεν υπάρχει κανένας δειλός ανάμεσά σας!" Αυτές ήταν ευλογημένες ώρες παρά την ταλαιπωρία. Ξέραμε ότι όλοι όσοι στέκονταν εκεί ανήκαν μαζί στη ζωή και στο θάνατο.

Σύντροφοι, τώρα είστε γεμάτοι ελπίδα ότι αυτό θα παραμείνει έτσι. Πρέπει και θα παραμείνει έτσι, αν μείνουμε ενωμένοι στο πνεύμα του μετώπου. Πρέπει απλά να φροντίσουμε μαζί, ο καθένας στη θέση του.

Ο άνδρας στο μέτωπο δεν φοβόταν τόσο τον θάνατο όσο την ψευτιά της ζωής: την προσποίηση, την αυθάδεια, την έπαρση και την αλαζονεία. Ο πολεμιστής που κάνει στην άκρη αφού έχει κάνει το μερίδιό του, κρύβει πολύ εύκολα τον καυχισιάρη μόλις περάσει ο κίνδυνος. Το 1918 καθόμασταν ακόμα στα καταφύγια. Η ανεπάρκεια από τα μετόπισθεν έφερε αυτό που είχε γίνει αναπόφευκτο. Όλα αυτά βρίσκονται ακόμα στα κόκκαλά μας. Αμέσως νιώθουμε τον παλιό φόβο και την παλιά δυσπιστία μόλις γίνει ορατό κάτι που δεν είναι γνήσιο.

Αλλά υπάρχει τεράστια διαφορά μεταξύ των εποχών.

Νοέμβριος 1918: Στεκόμαστε μπροστά στην εμφάνιση του δηλητηριώδους άνθους των κομμάτων και της διαφθοράς. Έτσι άρχισε η παρακμή του κράτους, του λαού και του έθνους. Και - ένας ηγέτης έλειπε.

Ιανουάριος 1933: Βιώσαμε την αρχή του τέλους του κομματικού συστήματος. Η διαφθορά και η κερδοσκοπία ξαφνικά σταμάτησαν. Το κράτος δημιούργησε ένα στέρεο θεμέλιο για τη μεταρρύθμιση του λαού και του έθνους. Το καλύτερο σημάδι της διαφθοράς ανάμεσα στα χρόνια της μιζέριας και της νέας ανόδου είναι ο Φύρερ μας.

Επαληθεύουμε: Το μέτωπο είναι καλό, γιατί εμείς οι ίδιοι γνωρίζουμε ποιοι είμαστε και τι συμβαίνει, και η ηγεσία είναι καλή. Αν υπάρχει κάτι που χρήζει διόρθωσης ανάμεσα σε αυτούς τους πόλους, τότε ο Φύρερ θα το κατακτήσει, όπως κατέκτησε τη διαίρεση και την τεμπελιά. Το μεγαλύτερο έργο έχει ολοκληρωθεί. Εξακολουθούμε να κοιτάμε τον Αδόλφο Χίτλερ με απόλυτη εμπιστοσύνη, πάντα και παντού έτοιμοι να

βοηθήσουμε με πλήρη προσπάθεια να τελειώσει το τεράστιο έργο του και ξανά και ξανά να διασφαλίσουμε και να υπερασπιστούμε αυτό το έργο με τη ζωή μας.

Το γεγονός αυτό παραμένει αναλλοίωτο. Τώρα ας ξεκαθαρίσουμε τι πρέπει να γίνει ώστε η τελική νίκη να μην είναι περιττά δαπανηρή. Καταλαβαίνουμε γρήγορα όταν περιγράψω απλά τη φύση του Φύρερ - πράγματα που έχετε ήδη τόσο συχνά αισθανθεί και σκεφτεί οι ίδιοι. Αυτά που διηγούμαι είναι προφανείς αλήθειες, αλλά ακόμα δεν τις γνωρίζουν όλοι.

Πρόλογος στην έκδοση 14th

Το "Leadership and Following" δεν γράφτηκε με την πρόθεση να είναι κάτι καινούργιο. Σοβαρή δουλειά είχε ήδη προετοιμάσει το έδαφος. Το πρώτο προσχέδιο αντανακλούσε τα μαθήματα εκπαίδευσης για τους υπαξιωματικούς στον κλάδο της υπηρεσίας μου. Οι "επαναστατικές μας δραστηριότητες" δεν ήταν στην πραγματικότητα τίποτε άλλο από την απόδειξη της υπεροχής μας έναντι του εχθρού: καθαρότεροι, πιο θαρραλέοι και δυνατοί στην πίστη μας στη Γερμανία, στον Αδόλφο Χίτλερ και στην αποστολή του. Στην πορεία πολλά πράγματα ήταν δύσκολα και απερίγραπτα δύσκολα για εμάς, αλλά ό,τι ήταν δύσκολο για εμάς γινόταν πάντα ευκολότερο όταν κοιτάζαμε τον Φύρερ. Ήταν και παρέμεινε, πάντα και παντού, ένα απαράμιλλο παράδειγμα για εμάς. Ό,τι υπομείναμε δεν ήταν τίποτα μπροστά στο βάρος που ο άνθρωπος αυτός κατόρθωσε να σηκώσει. Όποιος στάθηκε δίπλα του, που μοιράστηκε μαζί μας θυσίες και κινδύνους, ήταν σύντροφος στη ζωή και στο θάνατο: ήταν ένας στρατιώτης του Χίτλερ.

Η δύναμη του Φύρερ κέρδιζε ξανά και ξανά νέους οπαδούς - από τον εχθρό ή από εκείνους που δεν είχαν ενδιαφερθεί. Ο αριθμός των χιτλερικών στρατιωτών μεγάλωνε και μεγάλωνε, ώσπου τελικά ξημέρωσε η μέρα που όχι μόνο η μικρή μας ομάδα Γερμανών ήταν χιτλερικοί στρατιώτες, αλλά ολόκληρος ο γερμανικός λαός.

Το "Leadership and Following", ωστόσο, δεν χρειάζεται να αλλάξει τον τίτλο του εξαιτίας αυτού. Το έργο αυτό εξακολουθεί να απευθύνεται σε στρατιώτες του Χίτλερ. Διότι όλοι είμαστε στρατιώτες, στρατιώτες της εργασίας ή στρατιώτες των όπλων. Σήμερα κανένας αξιοπρεπής Γερμανός δεν αποτελεί εξαίρεση. Όλοι μας θέλουμε να είμαστε άνθρωποι στρατιώτες, όρθιοι σαν στρατιώτες, γνήσιοι και ξεκάθαροι, έντιμοι και ιπποτικοί, σκληροί αν χρειαστεί, διακριτικοί και συντροφικοί μεταξύ μας και πιστοί στη Γερμανία μέχρι θανάτου.

Οι συνεχείς επιτυχίες δεν είναι τυχαίες. Προκύπτουν αποκλειστικά από τις αξίες του χαρακτήρα, από την εργατικότητα και τις θυσίες. Η δημιουργία αυτών των αξιών είναι ο στόχος της εκπαίδευσης. Οι επιτυχίες που επιτυγχάνονται από το σύνολο είναι και επιτυχίες για τα μέλη. Ως εκ τούτου, τα μέλη είναι υποχρεωμένα να υποβληθούν σε αυτή την εκπαίδευση.

Τα παραδείγματα στο "Ηγεσία και Ακολουθία" δείχνουν σχεδόν πάντα στον κόσμο των στρατιωτών, επειδή το καθήκον και η θυσία βρίσκουν εκεί τις υψηλότερες

απαιτήσεις τους. Η χρήση τους ισχύει φυσικά και για όλους τους άλλους Γερμανούς, για τον εργοστασιάρχη όπως και για τον εργάτη, για τον μελετητή όπως και για τον φοιτητή, για τον δάσκαλο και τον μαθητή, για τη μητέρα και το παιδί. Ένα πράγμα είναι σίγουρο: Ό,τι κι αν κάνουμε δεν είναι πάντα παρά ένα αδύναμο ευχαριστώ στους άνδρες που μάτωσαν και έδωσαν τα πάντα για εμάς.

Όταν κατά τη διάρκεια της περιόδου του αγώνα, μετά από αίτημα των συντρόφων μου, έγραψα ένα σύντομο προσχέδιο αυτής της οδηγίας, σκόπιμα δεν έγραψα όλα όσα είχα πει, ώστε ο αναγνώστης να έχει το περιθώριο να αναπτύξει περαιτέρω τις κύριες ιδέες. Σε αυτή τη νέα έκδοση συμπλήρωσα συνειδητά κάποια από αυτά τα κενά, επειδή το "Ηγεσία και Ακολουθήση" έχει πλέον πολύ ευρύτερο έργο και δεν αποτελεί πλέον απλώς μια ταξική οδηγία, αλλά πολύ συχνά διαβάζεται απλώς. Αυτό δεν έχει σκοπό να επιτεθεί στην παλιά συνήθεια της δυνατής ανάγνωσης, διότι ο προφορικός λόγος είναι ανώτερος από τον διαβασμένο. Ακόμη και στην τρέχουσα μορφή υπάρχει αρκετός χώρος για ατομικό στυλ παρουσίασης. Τα βασικά σημεία παραμένουν αμετάβλητα- προσφέρουν αρκετό υλικό για όποιον το αναζητά.

Η εικόνα του παρόντος μοιάζει με ψηφιδωτό, του οποίου η λαμπερή στιλβωσιά δεν αρνείται τις σκουρόχρωμες πέτρες. Μας θυμίζουν τι πρέπει να γίνει ακόμη. Το παρελθόν φέρει τη σφραγίδα μιας δυνατής, ηρωικής εποχής. Είναι καθήκον μας να αποδειχθούμε αντάξιοι της- είναι καθήκον μας να χρησιμοποιήσουμε όλες μας τις δυνάμεις για να ανταποκριθούμε στις ανάγκες του μέλλοντος.

Το πιο ποιοτικό όπλο είναι σημαντικό- πιο σημαντικό είναι ότι ο καλύτερος άνθρωπος χειρίζεται το όπλο- το πιο σημαντικό, όμως, είναι η άφθαρτη ενότητα του λαού, του οποίου οι γιοι δεν είναι μόνο οι καλύτεροι στρατιώτες, αλλά και οι καλύτεροι εργάτες, που στέκονται πίσω από τους στρατιώτες.

Στον υψηλότερο άνθρωπο ανήκει το υψηλότερο στη γη: η ηγεσία και η διακυβέρνηση. Ο καλύτερος πρέπει πάντα να ηγείται. Είναι κακό, όταν συμβαίνει το αντίθετο- το ξέρουμε αυτό από πικρή εμπειρία. Ο καθένας πρέπει να χρησιμοποιεί τις καλύτερες αξίες του για τη θέληση του Φύρερ. Αυτές οι αξίες, ωστόσο, δεν πέφτουν σε κανέναν από εμάς από τον ουρανό. Πρέπει να επιτευχθούν και να κερδηθούν. Δεν είμαστε υπεράνθρωποι. Αν θέλουμε να είμαστε οι καλύτεροι - και πρέπει να το κάνουμε από ευγνωμοσύνη προς εκείνους που έμειναν πίσω στο εχθρικό έδαφος - τότε πρέπει να δεχτούμε με χαρά την προσπάθεια που απαιτεί η εκπαίδευση, η κατάρτιση και η μετεκπαίδευση, έτσι ώστε όταν πρέπει να ηγηθούμε, να ηγηθούμε σωστά, και έτσι ώστε να ακολουθήσουμε με αυτοπεποίθηση, όταν ανήκουμε στους ακόλουθους.

Η ορθή καθοδήγηση και η ορθή ακολουθία έλαβαν ένα αιώνιο μνημείο από την εποχή του ιτόν: την ηρωική δόξα των ζωντανών και των νεκρών.

Γερμανία

Μας απασχολεί η Γερμανία, πάντα η Γερμανία. Αυτό πρέπει να εδραιωθεί και να ειπωθεί ξανά και ξανά. Διαφορετικά κινδυνεύουμε - υπό την πίεση των προσωπικών μας

ανησυχιών - να δώσουμε λιγότερη προσοχή στη μεγάλη ιδέα ή ακόμα και να ξεχάσουμε ότι το άτομο είναι μέρος του συνόλου, ότι η ζωή του γίνεται ζωή μόνο όταν γίνεται μέρος του ανώτερου συνόλου του είδους και της γλώσσας, του συναισθήματος και της σκέψης, του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος του λαού.

Μια εμπειρία, η οποία αρχικά μου φάνηκε πολύ ασήμαντη, εξακολουθεί να με απασχολεί. Πριν από χρόνια έκανα μια κυριακάτικη εκδρομή με το αγόρι μου. Η σύντομη διαδρομή με το τρένο έκανε τόσο βαθιά εντύπωση στο μικρό παιδί που με ρώτησε στο Tegel: "Είμαστε ακόμα στη Γερμανία;" Στην αρχή γελάσαμε με αυτό. Αλλά μετά μου ήρθε στο μυαλό ότι το παιδί δεν άξιζε να γελάσει εξαιτίας αυτής της ερώτησης. Ακριβώς το αντίθετο! Είχε αρχίσει να διαμορφώνει μια αντίληψη για τη Γερμανία. Έχω συναντήσει λαϊκούς συντρόφους που δεν έχουν φύγει ποτέ στη ζωή τους από το χωριό τους. Πολλά από τα παιδιά της μεγαλούπολης είναι το ίδιο. Ακόμα και πολλοί από εμάς που αγωνιστήκαμε για τη Μεγάλη Γερμανία παρέμειναν μάλλον επαρχιώτες.

Είναι δύσκολο να απελευθερωθεί κανείς από τα δεσμά της επαρχίας. Ο καθένας βλέπει αρχικά τον κόσμο από την οπτική γωνία που διαμορφώνουν η καταγωγή, οι κοινωνικές συνθήκες, το πνευματικό επίπεδο και το επάγγελμα. Οι εφημερίδες και το ραδιόφωνο έχουν σίγουρα συμβάλει στη δημιουργία αλλαγών, αλλά οι αντιλήψεις μας για τη Γερμανία αναγκαστικά παραμορφώνονται ξανά και ξανά από τον τοπικό πατριωτισμό, αν όχι από τη δυσπιστία και τη ζήλια.

Τα θετικά αποτελέσματα δεν μπορούν ακόμη να μετρηθούν από το γεγονός ότι τώρα οι Γερμανοί δείχνουν τη Γερμανία, ότι οι Γερμανοί εργαζόμενοι των οποίων οι μισθοί δεν επέτρεπαν ποτέ πριν ταξίδια μπορούν τώρα να δουν πώς ζουν οι Γερμανοί σε άλλες επαρχίες. Δεν είναι μόνο η δύναμη μέσω της χαράς, μάλλον και η δύναμή τους μέσω της γνώσης ότι το χωριό μας, η πόλη μας δεν είναι μόνο η Γερμανία, ότι έχουμε μια πατρίδα, μεγάλη και υπέροχα όμορφη, και ότι είμαστε γιοι και κόρες ενός ενιαίου, ρωμαλέου, εργατικού και φιλόδοξου λαού.

Τα μεγάλα γεγονότα του παρόντος έδειξαν πλήρως στους Γερμανούς άνδρες, οι οποίοι στέκονται ως στρατιώτες στο σταυροδρόμι της ιστορικής μεταμόρφωσης, την ουσία και τη φύση της πατρίδας. Ακόμη και στο βάθος μπορούν να κάνουν αμέτρητες συγκρίσεις. Θα διαπιστώσουν ότι αυτή η χώρα είναι πανέμορφη. Ή ότι η φύση ευλόγησε μια περιοχή ακόμη περισσότερο, επειδή υπάρχουν δύο σοδειές κάθε χρόνο, και θα δουν ότι ο κάθε άνθρωπος αγαπάει την πατρίδα του και τη θεωρεί όμορφη, ακόμη κι αν είναι πάντα τόσο άγονη.

Μόνο αυτή η σκέψη, η αγάπη για την πατρίδα, δείχνει ήδη τη σωστή προοπτική. Ο Γερμανός στρατιώτης δεν μαθαίνει μόνο από τα βιβλία. Βλέπει με τα ίδια του τα μάτια τα μνημεία της ανόδου και της πτώσης ολόκληρων εθνών. Γνωρίζει τον περήφανο, πεντακάθαρο λαό του βορρά και βλέπει σε άλλες χώρες ότι μεγάλα έθνη δεν έχουν ούτε τη δύναμη ούτε τη θέληση να αναρριχηθούν από τη φτώχεια τους.

Η ζωντανή φυλετική, πολιτιστική και κοινωνική ιστορία περιβάλλει συνεχώς τον πολεμιστή σε ξένες χώρες. Γνωρίζει ότι έχει ρόλο σε έναν τεράστιο μετασχηματισμό, πρωτοφανή στην παγκόσμια ιστορία. Αλλά η σκέψη του επιστρέφει πάντα στη

Γερμανία, για την οποία είναι δικαίως υπερήφανος σε σύγκριση. Τώρα του είναι εύκολο να αγκαλιάσει το ευγενές και το καθαρό. Και γνωρίζει ότι το πολύτιμο δεν πρέπει μόνο να διατηρηθεί, αλλά ότι το βαθύτερο νόημα της ζωής έγκειται στον ατέρμονο αγώνα για το καλύτερο, στην αναζήτηση του πιο όμορφου, στην εκπλήρωση του πιο ευγενούς.

Γνωρίζει πόσο αναγκαίες είναι τέτοιες σκέψεις για τη Γερμανία. Αυτό φαίνεται αμέσως όταν ρωτάτε έναν από τους οπαδούς σας που εργάζεται για τη Γερμανία στην πατρίδα του τι σκέψεις έχει για την έννοια της Γερμανίας. Δοκιμάστε το! Βοηθήστε τον σύντροφο υπονοώντας τις απαντήσεις στις ερωτήσεις σας μέσα από νέες διατυπώσεις. Συχνά μπορεί να είναι μόνο μια νύξη. Αλλά ακόμη και αυτό παρέχει αρκετό υλικό για σκέψη και εκπαίδευση. Δεν θα έχετε χρόνο για μια παρουσίαση σε βάθος.

Αλλά η ενθάρρυνσή σας επιτυγχάνει το πολύτιμο αποτέλεσμα να οδηγήσει τον σύντροφό σας στις πηγές που πολύ εύκολα παραβλέπει, επειδή βρίσκονται πολύ κοντά στο μονοπάτι του.

Παραδείγματα

Ερώτηση: Είναι η Γερμανία ό,τι εμφανίζεται σε ένα χάρτη με χρωματιστό περίγραμμα;

Απαντήστε: Σταματήσατε να θεωρείτε το Σάαρ ως τμήμα της Γερμανίας όταν τα σύνορα που εμφανίζονται σε ένα χάρτη ήταν διαφορετικά από ό,τι είναι σήμερα; Ήταν διαφορετικά με την Αυστρία, τη Σουδητία και το Ντάνζιγκ;

Ερώτηση: Είναι τα τοπία, οι πόλεις, τα χωριά, τα ποτάμια, οι γέφυρες, τα μνημεία και ό,τι άλλο είναι ορατό εντός αυτών των συνόρων Γερμανία;

Απαντήστε: Τα γερμανικά πλοία δεν ταξιδεύουν σε ξένες θάλασσες; Τα επιτεύγματα της τεχνολογίας δεν διακηρύσσουν σε όλο τον κόσμο τη γερμανική ικανότητα, το γερμανικό πνεύμα και τη γερμανική εργατικότητα;

Ερώτηση: Είναι οι άνθρωποι γερμανικού είδους και γερμανικής γλώσσας εντός των γερμανικών συνόρων Γερμανία;

Απαντήστε: Οι συμπατριώτες μας που ζουν ανάμεσα σε ξένους λαούς δεν ανήκουν σε εμάς, στη Γερμανία;

Ερώτηση: Και αν τώρα πάρουμε μαζί όλα όσα μας ανήκουν, και τον γερμανικό λαό όπου κι αν ζει, είναι όλα αυτά μαζί Γερμανία;

Απαντήστε: Δεν ανήκει στη Γερμανία ό,τι έχει γερμανική καταγωγή, ό,τι υπήρξε κάποτε, ό,τι αναδύεται μέσα και γύρω από τη Γερμανία σε αδιάκοπο αγώνα, για τον οποίο η ιστορία αναφέρει τόσα πολλά που προειδοποιούν και υποχρεώνουν;

Ερώτηση: Είναι η Γερμανία ο γερμανικός λαός του παρόντος, ο λαός που ζει και εργάζεται σήμερα;

Απαντήστε: Από πού ερχόμαστε; Θα υπήρχαμε χωρίς τους προηγούμενους; Και τι θα ήμασταν αν οι πρόγονοί μας δεν νοιάζονταν, δεν αγωνίζονταν και δεν ήλπιζαν για κάτι περισσότερο από τους εαυτούς τους, αλλά και για εμάς; Ποιος έκανε περισσότερα για τη Γερμανία: οι δημιουργοί του παρόντος ή οι πολλοί που κοπίασαν πριν από εμάς;

Ερώτηση: Είναι η Γερμανία όλα αυτά; Παρελθόν και παρόν;

Απαντήστε: Δεν κουβαλάμε μέσα μας τους σπόρους του νέου Γένους; Η νέα ζωή δεν εκπληρώνεται μέσα από εμάς; Δεν είμαστε οι πατέρες, οι γονείς μιας νέας γενιάς; Δεν της ανήκει η αγάπη και η αφοσίωσή μας, η φροντίδα και το καθήκον μας; Ποιος θα ευχόταν κάτι κακό για τα παιδιά του;

Πολλά πράγματα θα είναι νεοσύστατα, νεοσύστατα και νεοσύστατα στη Γερμανία. Τα έργα του μέλλοντος δεν ανήκουν επίσης στη Γερμανία;

Ως ηγέτης, ρωτήστε τους οπαδούς σας με αυτόν τον τρόπο! Όταν απαντά σε αυτές τις ερωτήσεις θα νιώσει την αγάπη του να μεγαλώνει για εκείνους που θα έρθουν μετά από αυτόν. Αυτή η αγάπη θα του δείξει το καθήκον του προς εκείνους που δεν έχουν καν γεννηθεί ακόμα. Και θα του είναι ευκολότερο να αναγνωρίσει τι οφείλει σε εκείνους που τώρα ζουν, ζουν και υποφέρουν στο πλευρό του. Θα είναι καθοριστικής σημασίας για τη ζωή του να ξεκαθαρίσει ότι τα παιδιά του και τα παιδιά τους θα είναι μια μέρα αυτό που είναι τώρα αυτός, ότι θα θερίσουν μια μέρα αυτό που τώρα σπέρνει, όπως ακριβώς πληρώνουμε τώρα το τίμημα για ό,τι παραμελήθηκε πριν από εμάς και πώς μπορούμε να απολαύσουμε αυτό που δημιούργησαν οι πατεράδες και οι παππούδες μας.

Η Γερμανία είναι το άθροισμα αυτού που ήταν γερμανικό και αυτού που θα είναι γερμανικό. Εμείς βρισκόμαστε ακριβώς στη μέση αυτού. Ζούμε τη ζωή μας μόνο όταν νιώθουμε σεβασμό και ευγνωμοσύνη απέναντι στους ανθρώπους που πήγαν στον τάφο τους πριν από εμάς και απέναντι στα έργα που άφησαν στα άξια χέρια μας και αν έχουμε συνείδηση της μεγάλης ευθύνης που φέρουμε απέναντι στους επερχόμενους γερμανικούς ανθρώπους και τα πράγματα.

Ποιος από εμάς θα ήθελε να καταραστεί από τους απογόνους του;

Η Γερμανία και το γερμανικό έθνος είναι σαν μια ισχυρή καταιγίδα που έρχεται από το αρχέγονο παρελθόν και συνεχίζεται στην αιωνιότητα.

Το έθνος είναι μια αδιάσπαστη φάλαγγα, η οποία βαδίζει εκεί και στη συνέχεια διασχίζει τη γέφυρα που συνδέει το παρελθόν με το μέλλον. Ακόμα κι αν μόνο όσοι στέκονται και περπατούν σε αυτή τη γέφυρα είναι ορατοί, ακόμα κι αν μόνο αυτοί σκέφτονται, αισθάνονται, προσπαθούν και δημιουργούν, εντούτοις οι Γερμανοί του παρόντος και μόνο δεν είναι το έθνος. Σ' αυτήν ανήκουν επίσης εκείνοι που χάνονται στην απέραντη απόσταση στην άλλη πλευρά, καθώς και εκείνοι που έρχονται από μακριά και που μια μέρα θα πατήσουν τη γέφυρα του παρόντος.

Η πορεία και η δύναμη αυτού του ποταμού, αυτής της φάλαγγας εξαρτάται από δύο μεγάλους παράγοντες: από το αίμα και το έδαφος. Ο ένας ή ο άλλος μπορεί να στερέψει, αν ο ένας είναι πιο γόνιμος από τον άλλο. Εξαρτώνται από την ηγεσία και την ακολουθία, γιατί μόνο η ενέργεια μεταξύ τους μπορεί να ξεπεράσει τον κίνδυνο το έδαφος να μην είναι τόσο γόνιμο όσο το αίμα ή το αίμα να μην παραμείνει καθαρό, δηλαδή να στεγνώσει και το ξένο αίμα να γίνει κύριος του εδάφους. Μόνο η σωστή ηγεσία δίνει στο ποτάμι μια σταθερή κοίτη και επομένως την ανίκητη δύναμη να εξασφαλίσει τον ζωτικό του χώρο, τη δύναμη που διαφορετικά με θανατηφόρα βεβαιότητα θα λιγόστευε ανούσια σε χίλια μικρά ρυάκια.

Το NSDAP/AO είναι ο μεγαλύτερος προμηθευτής υλικού εθνικοσοσιαλιστικής προπαγάνδας στον κόσμο. Εκδίδει εκατοντάδες βιβλία και περιοδικά σε δεκάδες γλώσσες. Φιλοξενεί επίσης εκατοντάδες ιστοσελίδες.

Φόρμα συνδρομής

() Συνδρομή σε αυτό το περιοδικό για τα επόμενα δώδεκα τεύχη. 30,00 ευρώ ή 30,00 δολάρια ΗΠΑ. [Παρακαλώ διευκρινίστε ποια γλωσσική έκδοση θέλετε!]

() Δωρεά - Η υποστήριξη ΣΑΣ καθιστά το έργο μας δυνατό!

Name _____

Street _____

Πόλη _____ Ταχυδρομικός κώδικας _____

Land _____

(Προαιρετικά) Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου / Τηλέφωνο _____

Οι επιταγές πρέπει να καταβληθούν στην ακόλουθη διεύθυνση: NSDAP/AO

Ταχυδρομείο προς: 68506 - HILA (Η αφήστε το "NSDAP/AO" εκτός.).